

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – Lena Szulińska

Prokurator – Agnieszka Bachryj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26.06.2018 r. i 10.10.2018 r.

sprawy:

S. A. - s. R. i D. z d. A., ur. (...)

w C.;

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieokreślonym okresie, jednak nie później niż do dnia 10 kwietnia 2017 r., w (...) na terenie L. (...) posiadał pistolet gazowy (hukowy) P. M. (...) 8000, kaliber 8 mm wraz z jedną sztuką magazynku i kaburą bez wymaganego zezwolenia,

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego S. A. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, uzupełniając opis czynu o posiadanie przedmiotowego pistoletu również w miejscu zamieszkania i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego S. A. warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

IV. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) zł;

V. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k., na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 10.04.2017 r., zaokrąglając do pełnego 1 (jednego) dnia i uznaje ją za wykonaną w części dotyczącej 2 (dwóch) stawek dziennych;

VI. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01/802/17 (k. 17) pod poz. 1 poprzez przekazanie Komendzie (...);

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 1180 zł oraz wydatki w kwocie 602,90 zł.

Sygn. akt III K 533/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 października 2018 r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W bliżej nieokreślonym czasie S. A. wszedł w posiadanie pistoletu gazowego marki P. (...), kaliber 8 mm, na który nie posiadał stosowanego zezwolenia. Broń uzyskał od swojego znajomego o imieniu R. (bdb), w celu obrony osobistej.

W dniu 10 kwietnia 2017 r. S. A., wraz ze swoją partnerką D. G. wybierali się na święta do siostry mężczyzny, która na stałe mieszka za granicą. W związku z tym udali się na L.(...) w (...), skąd mieli zarezerwowany lot do B.. Podczas kontroli bezpieczeństwa, w bagażu S. A. ujawniono wspomniany wyżej pistolet gazowy (hukowy) marki P. (...), który zabezpieczono procesowo. Z kolei S. A., w związku z brakiem uprawnień do posiadania znalezionej u niego broni, zatrzymano i przekazano do PSG (...), w celu przeprowadzenia dalszych czynności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

częściowo wyjaśnień S. A. (k. 13-14, 222-2231), zeznań D. G. (k. 101, 226-227), zeznań B. K. (k. 93-95), protokołu zatrzymania osoby (k. 3-4), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 6-8), wykazu dowodów rzeczowych (k. 17), protokołu oględzin (k. 41-43), opinii z zakresu budowy broni palnej i amunicji (k. 70-74), opinii sądowo-psychiatrycznej (k. 193).

Oskarżony **S. A.** przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności wejścia w posiadanie broni, jak również utrzymywał, że nie wiedział, jakoby na tego typu pistolet potrzebne jest zezwolenie (k. 13-14). Natomiast w toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Ograniczył się do potwierdzenia relacji z postępowania przygotowawczego i podkreślenia, że w dniu 10 kwietnia 2017 r. miał przy sobie broń przez przypadek, a nie w celach obrony osobistej (k. 222-223).

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego:

Sąd uznał wyjaśnienia składane przez oskarżonego za wiarygodne, jedynie w części w jakiej potwierdzał on fakt posiadania, ujawnionej u niego w dniu 10 kwietnia 2017 r., broni gazowej, oraz opisał okoliczności wejścia w jej posiadanie. W tym zakresie jego relacja jest bowiem spójna i logiczna, a przy tym w pełni koherentna z pozostałymi dowodami

w sprawie, w świetle których, fakt ujawnienia broni gazowej marki P. (...), kaliber 8 mm, w bagażu oskarżonego zasadniczo nie budzi wątpliwości i nie jest kwestionowany przez żadną ze stron. Oskarżony podaje przy tym obiektywnie realne i z logicznego punktu widzenia uzasadnione okoliczności wejścia w posiadanie inkryminowanego pistoletu.

Zarazem Sąd nie wyklucza prawdziwości wyjaśnień oskarżonego, w zakresie w jakim wskazuje on na przypadkowe zabranie ze sobą pistoletu w dniu 10 kwietnia 2017 r., albowiem jest to okoliczność obiektywnie realna. Niemniej, Sąd nie roztrząsał przedmiotowej kwestii, z racji, że pozostaje ona bez większego znaczenia dla sprawy, jako że oskarżony stoi pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na nielegalnym posiadaniu broni w ogóle, a nie posiadaniu jej w

konkretnych okolicznościach, czy też np. próbie wniesienia jej na pokład samolotu. W realiach niniejszej sprawy, okoliczność

że inkryminowana broń, znalazła się w bagażu oskarżonego ma zatem zasadniczo ten skutek, że przyczyniła się do ujawnienia faktu jej nielegalnego posiadania przez oskarżonego, które de facto trwa od samego momentu wejścia w jej posiadanie.

Z kolei, jako całkowicie niewiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego

w zakresie, w jakim utrzymywał, on że nie miał świadomości, że posiadany przez niego pistolet jest bronią, na którą potrzebne jest zezwolenie. Powyższe depozycje upadają bowiem w świetle zasady logiki i wskazań doświadczenia życiowego. Zważyć bowiem, że oskarżony jest dziennikarzem z wykształcenia i obecnie pracuje w zawodzie. Logicznym jest zatem, że taka osoba winna posiadać elementarną orientację co do faktu, że posiadanie broni podlega w polskim prawie określonej reglamentacji. Jest to bowiem wiedza powszechnie dostępna i znana każdemu przeciętnemu obywatelowi. Co więcej, sam oskarżony wskazuje, że pistolet dostał od kolegi dla celów obrony osobistej. Jak wskazuje, chciał go używać jako straszaka. Tym samym jasnym jest, że w świetle samych okoliczności nabycia broni, wykluczone jest, aby przyjął ją od znajomego jako np. atrapę. Logicznym jest, że musiał upewnić się co ogólnych właściwości przyjmowanego pistoletu, zwłaszcza, że potrzebował go w określonym celu. Brak jest przy tym racjonalnych podstaw, aby twierdzić, że znajomy dający mu pistolet, miał powody, aby oszukać oskarżonego

i przekazać mu broń gazową, mówiąc, że to tylko straszak. Oskarżony nie uzyskał zatem broni w sposób przypadkowy np. poprzez jej znalezienie, ani też nie nabył jej od przypadkowej osoby, w niejasnych okolicznościach, co mogło by tłumaczyć ewentualny brak wiedzy, co do cech posiadanego pistoletu. Przyjęcie zaś, konkretnej broni od znajomego i to w jasno sprecyzowanym celu, w świetle logiki i doświadczenia życiowego wyklucza zaś, taką możliwość, zwłaszcza że biorąc pod uwagę chociażby dostęp do zasobów wiedzy zgromadzonych w sieci Internet mógł on bez problemu ustalić, z jakim rodzajem pistoletu ma do czynienia. Reasumując, tą część, depozycji procesowych oskarżonego uznać należy za przyjętą przezeń linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się również na wiarygodnych zeznaniach świadków D. G., partnerki oskarżonego i B. K., pracownika (...), która ujawniła pistolet w bagażu oskarżonego, których spójne i logiczne, a zarazem w pełni zgodne z pozostałymi dowodami, relacje jednoznacznie potwierdziły, że w dniu 10 kwietnia 2017 r. oskarżony posiadał broń gazową marki P. (...), kaliber 8 mm.

Sąd nie czynił natomiast ustaleń faktycznych na podstawie zeznań świadka F. B. (k. 34-35, 38), który nie posiadał żadnej wiedzy na temat inkryminowanego zdarzenia, a jego skądinąd wiarygodne, zeznania dotyczyły wyłącznie kwestii zameldowania oskarżonego, pod adresem zamieszkania świadka.

Sąd podzielił również wnioski opinii z zakresu budowy broni palnej i amunicji

z dnia 7 maja 2017 r. sporządzonej przez biegłego A. S. (k. 70-74), z której jasno wynika, że zabezpieczony u S. A. pistolet gazowy jest bronią palną – gazową podlegającą pod przepisy ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Co więcej, pistolet ten jest w pełni sprawny technicznie i nadaje się do odstrzeliwania amunicji gazowej i akustycznej właściwego kalibru. Przytoczona opinia jest rzetelna, odpowiada wymogom wiedzy i w pełni wyczerpująca, a co za tym idzie stanowi pełnowartościowy dowód w sprawie i brak jest podstaw do jej podważania.

Jako rzetelną, odpowiadającą wymogom wiedzy i w pełni wyczerpującą, a zatem stanowiącą pełnowartościowy dowód w sprawie Sąd ocenił również nie kwestionowaną przez strony opinię sądowo-psychiatryczną odnośnie oskarżonego (k. 193).

Sąd dał także wiarę zaliczonym w poczet materiału dowodowego dowodom nieosobowym w postaci: protokołów zatrzymania osoby (k. 3-4), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 6-8), wykazu dowodów rzeczowych (k. 17), protokołu oględzin (k. 41-43), albowiem prawdziwość, rzetelność i autentyczność sporządzenia zgromadzonych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd rejonowy zważył, co następuje:

Mając na uwadze powyższe, w świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że wina oskarżonego S. A. nie budzi żadnych wątpliwości i została udowodniona w całości. W chwili popełnienia czynu oskarżony miał ukończone 17 lat, był osobą w pełni poczytalną, a nadto nie zachodziła żadna okoliczność, która uwalniałaby go od odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, tj. wyłączająca bezprawność czynu, bądź winę oskarżonego.

Występek z art. 263 § 2 k.k. polega na posiadaniu, bez wymaganego zezwolenia, broni palnej lub amunicji. Występek ten można popełnić umyślnie zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd uznał, iż S. A. swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona opisanego przestępstwa. W sprawie bezsprzecznym jest bowiem, że od nieustalonego okresu posiadał on, ujawniony w dniu 10 kwietnia 2017r., pistolet gazowy marki P. (...), kaliber 8 mm, który jak bezsprzecznie wynika z omówionej powyżej opinii biegłego A. S., jest bronią palną gazową, podlegającą pod przepisy ustawy z dnia

21 maja 1999 r. o broni i amunicji, a nadto jest sprawny. Zgodnie zatem z art. 9 ust. 1 ustawy o broni i amunicji pistolet zabezpieczony u oskarżonego można posiadać jedynie na podstawie stosownego pozwolenia, którego oskarżony nie posiadał.

Odnosząc się zaś do strony podmiotowej czynu oskarżonego Sąd przyjął, że oskarżony działał umyślnie. W świetle logiki i doświadczenia życiowego, przyjąc bowiem należało, że jako osoba dorosła i sprawna umysłowo, a przy tym aktywny zawodowo dziennikarz, przyjmując od znajomego pistolet gazowy, w ściśle określonym celu (obrona własna) winien on być mieć pełną świadomość co do istoty swojego zachowania, a co za tym idzie, także jego bezprawności. Jak wspomniano już wcześniej, wiedza co do reglamentacji dostępu do broni palnej jest powszechna i dostępna przeciętnemu obywatelowi, zaś oskarżony nie wszedł w posiadanie inkryminowanego pistoletu w okolicznościach losowych, czy też w toku przypadkowej transakcji, ale z pełną premedytacją, w określonym celu i od znajomej mu osoby.

Tym samym, w świetle okoliczności sprawy jasnym jest, że oskarżony dopuścił się zarzuconego mu czynu, realizującego znamiona z art. 263 § 2 k.k., a postawiony mu zarzut należy uznać za w pełni zasadny. Niemniej, uwzględniając całokształt okoliczności niniejszej sprawy, należało dokonać doprecyzowanie opisu czynu zarzuconego oskarżonemu S. A., poprzez uzupełnienie go o posiadanie broni również w miejscu zamieszkania. Okoliczność ta jasno wynika z wyjaśnień oskarżonego, jak i zeznań świadka D. G., a także z okoliczności ujawnienia broni.

Podkreślić wypada, że przedmiotowa zmiana nie stanowi wyjścia poza granice oskarżenia, albowiem Sąd doprecyzował opis czynu, poruszając się w ramach jednego zdarzenia historycznego ujętego w zarzucie aktu oskarżenia.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k. to jest wymierzył oskarżanej karę według własnego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, Sąd uwzględnił motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest stosunkowo znaczny, wynikający m.in. z rangi dobra które zostało naruszone przez S. A., to jest porządku publicznego oraz sposobu i motywów popełnionego

przestępstwa. Podkreślić należy, iż oskarżony wszedł w posiadanie broni palnej gazowej, celowo, zamierzając używać jej do celów obronnych, a jednocześnie kiedy już ją posiadał, obchodził się z nią na tyle nieostrożnie, że w wyniku nieuwagi, pozostawił ją w bagażu podręcznym, udając się w podróż lotniczą.

Do okoliczności obciążających należało zatem zaliczyć wejście w posiadanie broni palnej gazowej z pełną premedytacją oraz bądź co bądź bezrefleksyjne i nieopatrzne się z nią obchodzenie, co wiązało się chociażby z ryzykiem jej zgubienia. Na korzyść oskarżonego, Sąd poczytał natomiast dotychczasową jego niekaralność i dość ustabilizowany tryb życia.

Sąd ocenił stopień zawinienia S. A. jako znaczny. Wiek oskarżonego oraz dotychczasowe funkcjonowanie w społeczeństwie świadczą o dostatecznym poziomie inteligencji, umożliwiającym zrozumienie i przyswojenie podstawowych norm prawnych. Nadto oskarżony nie znajdował się w nietypowej sytuacji motywacyjnej, która uniemożliwiłaby jej zachowanie zgodne z porządkiem prawnym.

W oparciu o powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, uznał, że wyważoną, sprawiedliwą, a zarazem adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu S. A. będzie kara 1 roku pozbawienia wolności. Tak orzeczona kara winna prawidłowo ukształtować postawę oskarżonego, jak również powinna także właściwie wpłynąć na ukształtowanie społecznej świadomości prawnej, a jednocześnie zniechęcić inne osoby do naruszania porządku prawnego. Sąd wymierzając karę w powyższej wysokości wziął pod uwagę, w szczególności omówione wyżej okoliczności w jakich oskarżony wszedł w posiadanie broni, a także swoistą nonszalancję w obchodzeniu się z nią.

Kolejnym krokiem było przy tym rozważenie, czy zachodzą przesłanki z art.

69 § 1 i 2 k.k. skutkujące możliwością warunkowego zawieszenia orzeczonej kary. Uwzględniając wszystkie dyrektywy wymiaru kary, Sąd uznał, zastosowanie dobrodziejstwa ww. instytucji w stosunku do oskarżonego S. A., za w pełni zasadne. Na korzyść oskarżonego przemawia tutaj bowiem jego dotychczasowa niekaralność i dotychczasowy dość ustabilizowany tryb życia. Orzeczenie kary bez warunkowego zawieszenia wykonania jawi się zatem jako zdecydowanie przedwczesne. Zarazem koniecznym jest, niejako danie oskarżonemu szansy na przemyślenie naganności swojego zachowania i podjęcie starań w kierunku nie podejmowania kolejnych zachowań sprzecznych z prawem.

Z tych też względów Sąd, mając na uwadze treść art. 70 § 1 k.k., Sąd zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary 1 roku pozbawienia wolności na okres 3 lat próby. Okres ten jest niezbędny i zarazem wystarczający, dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, oraz zweryfikowania postawionej prognozy kryminologicznej. Perspektywa zarządzenia wykonania kary, będzie zaś, stanowić dla oskarżonego element odstrasżający od powrotu na drogę przestępstwa, a zarazem zobliguje go do bardziej rzetelnego dążenia do przestrzegania porządku publicznego.

Natomiast w pkt III wyroku Sąd na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby. Orzeczenie jednego z obowiązków określonych w art. 72 § 1 k.k. jest bowiem obligatoryjne w sytuacji gdy Sąd nie orzekł wobec oskarżonego żadnego środka karnego. Zarazem tak ukształtowany obowiązek stanowi dodatkowe wzmocnienie wychowawczego charakteru zastosowanego środka probacyjnego.

Dla dodatkowego wzmocnienia orzeczonej kary, Sąd na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na 50 złotych. Zważywszy, iż wykonanie kary pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszona, orzeczona kara grzywny będzie stanowiła dla oskarżonego zasadniczo jedyną wymierną dolegliwość. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze nie tylko uzyskiwane przez S. A. dochody, ale również jego realne możliwości zarobkowe oraz fakt, że nie posiada on nikogo na swoim utrzymaniu.

W pkt V wyroku, na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu, na poczet wymierzonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 10 kwietnia 2017 r., zaokrąglając go do pełnego 1 dnia i uznając grzywnę za wykonaną w zakresie 2 stawek dziennych.

Ponadto, w pkt VI wyroku, Sąd orzekł o dowodach rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, w trybie art. 44 § 6 k.k. orzekając przepadek zatrzymanej u oskarżonego broni palnej gazowej, wraz z przynależnościami, albowiem przedmioty te stanowią przedmiot przypisanego oskarżonemu przestępstwa polegającego na naruszeniu zakazu posiadania broni bez wymaganego zezwolenia.

Reasumując, ponownie podkreślić należy, że tak orzeczone kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, połączona z orzeczoną w trybie art.

71 § 1 k.k. grzywną i dodatkowym obowiązkiem informowania go o przebiegu próby, a także przypadkiem zabezpieczonej broni, jest w pełni adekwatna do stopnia zawinienia S. A. oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, który był dość znaczny. Taki wymiar kary pozwoli na wypełnienie jej celów w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, oraz kształtowania prawidłowych postaw w społeczeństwie.

W pkt VI wyroku, na podstawie art. 627 k.p.k., Sąd obciążył oskarżonego opłatą w kwocie 1180 zł i pozostałymi kosztami postępowania w kwocie 602,90 zł, uznając że oskarżony jako osoba młoda i zdolna do pracy, a przy tym aktywna zarobkowo, jest w stanie przedmiotowe koszty uiścić bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak sentencji wyroku.